

ח חֶלֶק כְּחֶלֶק יִכְלוּן בַּר מִמְּשֻׁרְמָא דְיִתִּי כְּשִׁבְתָּא בְּכֵן אֲתִקְיֵנוּ אֲבִהֵתָא :

חוץ ממה ששקרו האבות בימי דוד ושמואל, שנקבעו המשמרות ומכרו זה לזה: טל אתה שבתך, ואני אטל שבתך.

כ"ט < חֶלֶק כְּחֶלֶק יִכְלוּ • מְלַמֵּד שְׁחֹלְקִין בְּעוֹרוֹת וּבְבִשָׁר שְׁעִירֵי חֲטָאוֹת. יָכַל אִף בְּדַבְרֵים הַבְּאִים שֶׁלֹּא מִחַמַּת הַרְגֵל, כְּגוֹן תְּמִידִין, וּמוֹסְפֵי שַׁבָּת, וּנְדָרִים וּנְדָבוֹת? תְּלַמּוּד לֹמַר: "לְכַד מִמְּכָרֵי עַל הָאֲבוֹת",

ט אַרְי אֲתָ עָלִל לְאַרְעָא דִּי אֱלֹהִיךָ יְהִי לְךָ לֹא תִילַף לְמַעַבְד כְּטַעוֹת עַמְמֵי אֲנִינִין :
(ט) כִּי אֲתָה בָּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם :

מקלקלים, ולהורות לבניך: 'לא תעשה כף וקף שזהו חק העובדי כוכבים'.

כ"ט < לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת • (סנהדרין סח) אָבַל אֲתָה לְמַד לְהִבִּין וְלִהְיוֹת, כְּלוֹמַר לְהִבִּין מַעֲשֵׂיהֶם כְּמָה הֵם

י לֹא יִשְׁתַּכַּח כֶּף מַעֲבַר בְּרָה וּבְרַתָּה כְּנוֹרָא קַסֵּם קַסְמִין מְעֻנִין וּמְנַחֵשׁ וְחֵרֵשׁ :
(י) לֹא־יִמְצָא כֶּף מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בְּאִשׁ קַסְמִים מְעֻנִין וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף :

מעונן • (סנהדרין סח) רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמַר: אֵלּוּ נוֹתְנֵי עוֹנוֹת, שְׂאוּמְרִים: 'עוֹנָה פְּלוּנִית יָפָה לְהַתְּחִיל'. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים: 'אֵלּוּ אוֹחֲזֵי הַעֵינַיִם'. מְנַחֵשׁ • (ספרי) פֶּתוֹ נִפְלָה מִפִּי, צָבִי הִפְסִיקוּ בְּדַרְךְ, מִקְּלוֹ נָפַל מִיָּדוֹ.

כ"ט < מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בְּאִשׁ • הוּא עֹבֵדַת הַמֶּלֶךְ: עוֹשֶׂה מְדוּרוֹת אִשׁ מִכָּאן וּמִכָּאן וּמַעֲבִירוֹ בֵּין שְׁתֵּיהֶם. קַסֵּם קַסְמִים • אֵיזְהוּ קַסֵּם? הָאוֹחֵז אֶת מִקְּלוֹ וְאוֹמַר: 'אִם אֵלֶיךָ, אִם לֹא אֵלֶיךָ? וְכֵן הוּא אוֹמֵר (הושע ד): "עַמִּי בַעֲצוֹ יִשְׁאַל, וּמִקְּלוֹ יִגִּיד לוֹ".

יא וְרִטִּין רִטִּין וְשָׂאֵל וְשָׂאֵל בְּדִין וְזִכּוּרֵי וְחִבְעֵי מִן מַתִּיא :
(יא) וְחֹבֵר חֹבֵר וְשָׂאֵל אוֹב וְיִדְעֵנִי וְדַרְשׁ אֶל־הַמַּתִּים :

תיה ששמה ידוע לתוף פיו ומדבר העצם על ידי מכשפות. ודרש אל-המתים • כגון המעלה בזכרותו, והנשאל בגלגלת.

כ"ט < וְחֹבֵר חֹבֵר • (סנהדרין שס) שְׂמַצְרָף נְחָשִׁים אוֹ עֲקָרִים אוֹ שָׂאֵר חַיּוֹת לְמָקוֹם אֶחָד. וְשָׂאֵל אוֹב • זֶה מְכַשְׁפוֹת שְׂשֻׁמוֹ פִּיתָם, וּמְדַבֵּר מִשְׁחִיו, וּמַעֲלָה אֶת הַמַּת בְּבֵית הַשָּׁחִי שְׁלוֹ. וְיִדְעֵנִי • מְכַנְּסֵי עֵצִים

יב אַרְי מְרַחֵק יְיָ כֹּל דִּיעַבְד אֵלִין וּבְדִיל תוֹעֵבְתָא הָאֵלִין יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִתְרַף יְתִהוּן מִקְּדָמְךָ :
(יב) כִּי־תוֹעֵבֹת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֵי הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ :

כ"ט < כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהֵי • (מכות כד. ספרי) 'עוֹשֶׂה כָּל אֱלֹהֵי' לֹא נֹאמַר, אֶלָּא 'כָּל עוֹשֶׂה אֱלֹהֵי', אֶפְלוּ אַחַת מֵהֶן.

יג שלים תהי פדחלתא דיני אלהיך :
(יג) תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

אָלָּא כֹּל מָה שְׂיָבֵא עֲלֶיךָ, קַבֵּל בְּתַמִּימוֹת, וְאֵז תִּהְיֶה עִמּוֹ וּלְחֻלְקוֹ.

כ"ט < תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ • הַתְּחַלֵּף עִמּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּתְצַפֶּה לוֹ, וְלֹא תַחַקֵּר אַחֵר הַעֲתִידוֹת,

~ נקודות משיחות קודש ~ (אגרות קודש כרך טו עמ' סד)

עם ה' אלקיך? מַעֲנָה: אֵין זֶה הַכֶּף הַצּוּי, וְעַל־דָּרָךְ עֵינֵי שְׂמִירַת הַגּוֹף וְהַנְּפֶשׁ, עֵינֵי רְפוּאָה וּסְגֻלוֹת בְּדוּקוֹת וְכִיּוּצָא בְּזֶה. וְעֵינֵי גַם תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ • שְׂאֵלָה: מָה שְׂאוּמְרִים שְׂבֻזּוּגִים צָרִיךְ לְהַתְּאִים כּו', וְכֵן מָה שְׂאוּמְרִים אוֹדוֹת חֲכָמַת שְׂרֻטְשֵׁי הַיָּד - הָאֵם זֶה סוֹתֵר לְצוּי "תָּמִים תִּהְיֶה